

Creatius TSKV'06

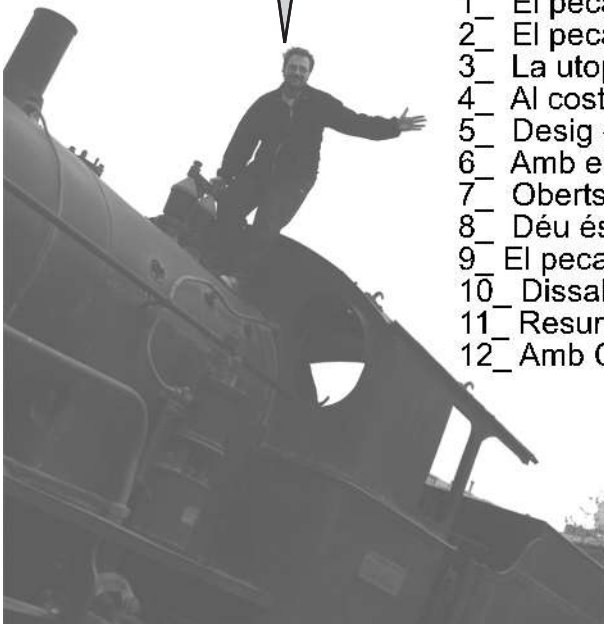
Rock & Quaresma: no perdís el tren !

Puja al tren !!!

Des de l'equip de creatius TSKV'06 us oferim aquest recull de cançons per tractar el tema de la Quaresma i la Setmana Santa en solitari o en grups i anar treballant la Pasqua Jove Claver_TSKV'06: "Última estació"

El recull us proposa la següent temàtica:

- 1_ El pecat individual: "In my place" , Coldplay
- 2_ El pecat estructural: "Aquest cony de temps", Els Pets
- 3_ La utopia del RdD: "No és nou", Gossos
- 4_ Al costat de Maria: "Jesus was an only son", Bruce
- 5_ Desig de conversió: "Corazón oxidado", Fito & Fitipaldis
- 6_ Amb els ajusticiats: "Wellcome Hell" , Ska-p
- 7_ Oberts als Transcendent: "Yahwe" , U2
- 8_ Déu és amor: "Només és amor" , Sopa de Cabra
- 9_ El pecat del món: "Malos y cobardes" , Celtas Cortos
- 10_ Dissabte Sant: "Ara", Lax'n'Busto
- 11_ Resurrecció: "Resurrección" , Amaral
- 12_ Amb Crist... a sac!: Nada que perder, Maná

In my place... o el pecat individual

Coldplay, en el treball "A rush of blood to the head

In my place

In my place, in my place
were lines that I couldn't change
I was lost, oh yeah

I was lost, I was lost
crossed lines I shouldn't have
crossed
I was lost, oh yeah

Yeah, how long must you wait for it?
Yeah, how long must you pay for it?
Yeah, how long must you wait for it?

I was scared, I was scared,
tired and underprepared
but I'll wait for you

And if you go, if you go
leaving me down here on my own
Then I'll wait for you, yeah

Yeah, how long must you wait for it?
Yeah, how long must you pay for it?
Yeah, how long must you wait for it?
Oh, for it?

Sing it please, please, please,
Come back and sing to me,
To me, me.
Come on and sing it out, now, now.
Come on and sing it out
To me, me
Come back and sing.

In my place, in my place
were lines that I couldn't change
I was lost, oh yeah
oh yeah

En mi sitio

En mi espacio, en mi espacio,
Donde estan las lineas que no pude
cambiar,
estuve confundido, de verdad.
Y estuve perdido, estuve perdido
Cruze las lineas que no debi haber
cruzado
y estuver perdido. Ohh si.

Cuanto debes esperar por esto ?
Cuanto debes pagar por esto ?
cuanto debes esperar por esto.
por esto...

Tuve miedo, tuve miedo
cansado y no preparado,
pero espero lo espero.

Si te vas, si te vas
dejame caer aqui,
que esperaré por ti.

Coro

Por favor, vuelve y cantame
a mi ..
Regresa y cantalo ahora,
vuelve y cantamelo, a mi.

En mi espacio, en mi espacio,
Donde estan las lineas que no pude
cambiar,
estuve perdido, de verdad.

La cançó planteja la situació d'algú que s'ha passat de la ratlla, que ha sortit del taluer de joc i es troba perdut. El seu desig és tornar "al seu lloc", tornar a jugar en un marc de relacions que enyora.

De tot això, en color cristià, se'n diu "pecat". Quan veiem trencada una relació, trenquem també amb Déu. Pecat és aquest "no lloc", descobrir-se, de sobte, que un te el cor lluny de casa, a la intempèrie, perdut, sense relació, ja sigui per causa pròpia o aliena.

Hi ha dos textos bíblics que ens poden ajudar a entendre-ho : el salm de perdó del Rei David i, per altra part, el retorn del fill pròdig.

T'has trobat algun cop en aquesta situació?, Com has tornat al teu espai?, qui t'ha ajudat a trobar el camí cap a casa?

Torna a casa (Lc 15, 11-32)

I digué encara:

--Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare:

»--Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca.

»Ell els va repartir els béns. Al cap d'uns quants dies, el més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners en un país llunyà.

»Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta. Quan s'ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es va llogar a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà i es digué: "Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers." I se n'anà a trobar el seu pare.

»Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El fill li digué:

»--Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu.

»Però el pare digué als seus criats:

»--De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també l'anell i les sandàlies, porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

»I es posaren a celebrar-ho.

Aquest cony de temps ... o el pecat estructural

Els Pets, en el treball "Sol"

Trenca'm a bocins
i endevina quina peça em rovella
els ossos,
posa'm al revés
a veure si així vaig bé.

Seu al meu costat,
torna'm a tranquil·litzar amb els teus
llavis dolços,
digue'm el perquè
d'aquest dia tan esquerp.

La finestra, en caure el vespre, s'ha
tornat en un mirall
i el que veig no menteix i m'espanta.
Si almenys aquesta pluja em servís
per netejar
tots els núvols llargs i negres
que ara es van filtrant per les parets.

Potser
passo massa temps a casa,
pot ser
però el carrer és tan fosc,
deu ser
que aquest cony de temps se'm fica
al cos.

Ara parla fort
per tapar les veus que dintre meu
em maltracten,
o potser millor
calla i sent la meva por.

La finestra, en caure el vespre, s'ha
tornat en un mirall
i el que veig no menteix i m'espanta.
Si almenys aquesta pluja em servís
per netejar
tots els núvols llargs i negres
que ara es van filtrant per les parets.

Potser
passo massa temps a casa,
pot ser
però el carrer és tan fosc,
deu ser
que aquest cony de temps se'm fica
al cos.

"Parla de la influència del clima en l'estat d'ànim. Té molt a veure amb el que et passa pel cap quan ets en un lloc on plou cada dia, al final la pluja se't fot dintre." (Gavaldà)

Diuen que el paisatge és un estat de l'ànima, que per combatre la depressió ni hi ha res millor que un bany en una platja assolellada... Però si mirem el nostre paisatge o panorama global, què ens hi trobem? No n'hi ha per agafar una depre?. El temps, el clima, l'ambient en el que ens movem, el treball, la família, la ciutat, la política... tot això va entrant pels nostres porus i hi va deixant petjada, gota a gota, fins a deixar marca en la nostra psique.

Mirat amb els ulls de la fe, l'experiència que en Gavaldà canta a "aquest cony de temps" s'anomena "pecat estructural". És a dir, en l'aire que respirem, en el nostre viure quotidià, en la nostra societat, hi ha quelcom que ens rovella els ossos. El teòleg Luís González-Carvajal ens ho explica d'aquesta manera:

Tots els anys moren de gana entre 14 i 40 milions de persones. Cap de nosaltres voldriem positivament que morissin i molts desitjaríem poder-ho evitar, però no sabem com. Així i tot, tampoc ens sentim innocents: Som conscients que en la nostra taula - en la taula del 25% de la humanitat - hem acumulat el 83% del Producte Mundial Brut.

Diuen que la cèlebre teòloga alemanya Dorothee Sölle, (Sölle, Dorothee, "Teología Política" Editorial Sígueme. La United Fruit, que monopolitza l'explotació de plàtans a Amèrica central, Colòmbia i Equador, s'anomena ara United Brands.) en una de les seves conferències, fou criticada per un dels seus oients que li retreia no haver parlat prou del pecat. "És veritat - contestà ella -, he oblidat que menjo plàtans...". En un llibre posterior va aclarir què va voler dir: "Amb cada plàtan que menjo, estafo aquells que el cultiven en allò més important del seu salari i recolzo a la United Fruit Company en el seu saqueig de l'Amèrica Llatina".

(...)La meravella del nostre invent consisteix en que aquesta violència no la exerceix un home determinat contra un altre - resultaria massa fort per a la seva consciència -, sinó que, mitjançant estructures anònimes, el mal "es fa sol". No hi ha culpables. Lleó Tolstói, en la seva famosa novel·la "Guerra i pau" fa aquesta finíssima reflexió sobre la condemna de Pierre Bezujov:

" Qui era el que havia condemnat a Pierre i li arrabassava la vida amb tots els seus records? Qui? Se'n adonava que no era ningú. Allò era degut a l'ordre de les coses, a una sèrie de circumstàncies. Un ordre establert matava a Pierre, li arrabassava la vida, l'anorreava."

(...) El "Lute" va escriure en la seva biografia: "Al nacer estaba ya marcado. Tenía el cromosoma XYP. Sí, P de Prisión". Doncs no solament l'arbre té la culpa dels fruits dolents, sinó també el terreny. (...) Com diu un famós text d'Ortega i Gasset: "Jo sóc jo i les meva circumstància, si jo no la salvo a ella tampoc em salvo jo".

Luís González-Carvajal

"Esta es nuestra Fe, Teología para Universitarios

Editorial Sal Terrae

Colección Pastoral nº 24

No és nou... és la utopia de sempre

No és nou

Van ser dies de glòria vam fer nostre el carrer,
tots junt una sola cosa el crit de molta gent.
Vull despertar un bon dia,
he somiat un món diferent.
No t'ofeguis si et pregunto tú què en penses.
Saps què passa, doncs passa que és el teu temps.

Qui vol entrar en un joc ben diferent
Tu pots, engega de seguida.
No és nou, deixa enrere els teus sentiments
Perduts ens guanyen la partida.

El teu món,
Per entendre qui ets necessites saber quin és el teu món.
Per entendre què hi fas necessites saber com és el teu món
Per entendre els demés necessites passejar pel món.
El món és molt gran i és de tots.

Hem perdut les maneres,
Què n'hem fet de l'honor,
Passegem les mentides
Com si fossin tresors.
Vull despertar un bon dia
Obrir els ulls i veure un món diferent.
Quan et cremes, tu no esperes, fas un bon salt i crides,
No t'oblidis que hi ha coses que no poden esperar.

el qmentari...

Els dies de glòria dels que parla la cançó recorden les mogudes del 0,7% i del no a la guerra. Dies de sortir al carrer i fer sentir la veu de molta gent.

Aquesta manera de pensar i fer no és nova. Des dels inicis de la humanitat hi ha hagut el somni d'un món diferent. Així el narra Isaïes:

"El llop conviurà amb l'anyell,
la pantera jaurà amb el cabrit;
menjaran junts el vedell i el lleó,
i un nen petit els guiarà.
La vaca i l'óssa pasturaran juntes,
jauran plegades les seves cries.
El lleó menjarà palla com el bou,
l'infant de llet jugarà
vora el cau de l'escurçó,
el nen ficarà la mà
a l'amagatall de la serp.
Ningú no serà dolent ni farà mal
en tota la muntanya santa,
perquè el país serà ple
del coneixement del Senyor,
com l'aigua cobreix
la conca del mar." (Is 11, 6-9)

Entra a un joc diferent

Un grup de joves de la Comunitat Cristiana de st Pere Claver del Clot hem anat aquest estiu a el Alto, Bolívia. Us podríem explicar les mil i una, subratllant la magnífica acollida que ens han donat les famílies d'allí, els majestuosos paisatges, els grans contrastos... Em limitaré a expressar en quatre ratlles el que més m'ha frapat: l'haver estat testimoni de l'acció de l'Esperit en la resta de companys que integràvem el grup. He vist en cada rostre d'ells i elles l'amor, l'alegria, la pau, l'esforç, el servei, l'acollida del sorprenent, la inconformitat davant la injustícia, els dubtes, la contemplació del món, la generositat...

He vist com Déu ha parlat amb ells i elles, a cadascú amb el seu llenguatge, sense necessitat de cap mediació, gratuïtament. He vist com Déu qüestiona, acull i es deixa acollir, es dona i convida a donar-se, estima i convida a estimar sense límits i com no es cansa d'esperar. He vist com Déu ens ha cridat a ser lliures, a viure amb humilitat, a no conformar-nos amb la situació actual i a treballar un dia i un altre per la pau i la justícia. Per cert, Déu es diu doña Elena, Cristian, Jannet, Ilac, muntanyes, cel, comunitat, ... (Roger Torres)

Jesus was an only son... al costat de Maria

Bruce, del treball "Devils & Dust"
JESUS WAS AN ONLY SON

Jesus was an only son
As he walked up Calvary Hill
His mother Mary walking beside him
In the path where his blood spilled
Jesus was an only son
In the hills of Nazareth
As he lay reading the Psalms of David
At his mother's feet

A mother prays, "Sleep tight, my child,
sleep well
For I'll be at your side
That no shadow, no darkness, no
tolling bell,
Shall pierce your dreams this night"

In the garden at Gethsemane
He prayed for the life he'd never live,
He beseeched his Heavenly Father to
remove
The cup of death from his lips

Now there's a loss that can never be
replaced,
A destination that can never be
reached
A light you'll never find in another's
face,
A sea whose distance cannot be
breached

Well Jesus kissed his mother's hands
Whispered, "Mother, still your tears,
For remember the soul of the universe
Willed a world and it appeared

JESUS ERA HIJO ÚNICO

Jesús era hijo único
Cuando subía al Calvario
Su madre María caminando a su lado
En el camino donde se derramo su
sangre
Jesús era hijo único
En las colinas de Nazaret
Cuando yacía, leyendo los salmos de
David
A los pies de su madre.

Su madre rezaba duerme mi niño,
duerme bien
Porque yo estaré a tu lado
Para que ninguna sombra, ni oscuridad,
ni tañido de campana,
Interrumpan t sueño esta noche

En el jardín de Getsemaní
Oró por la vida que ya nunca viviría
Pidió a su madre en los cielos
Que apartase el cáliz de la muerte de
sus labios

Esa es una pérdida que nunca se puede
recuperar
Un destino que nunca se podrá alcanzar

Una luz que nunca encontrarás en
ningún otro rostro
Un océano que nunca se puede
atravesar

Jesús besa las manos de su madre
Susurra "Madre, seca tus lágrimas
Recuerda que el alma del universo
deseó una palabra y se hizo carne"

A què treu cap que en Bruce faci
una cançó com aquesta? No ho
sabem però és d'una tendresa
confortant.

És interessant la relació Maria-Jesús
posada en paral·lel amb un Déu i
Mare amb Jesús en la pregària de
l'hort de Getsemaní.

La cançó-pregària del boss ens parla
d'un Déu que és tendresa, que vetlla
per cadascú de nosaltres com a un
fill/a únics en plena nit fosca, enmig
dels perills.

En la primera estrofa es parla dels
salmes del rei David que Jesús deuria
haver après de ben petit a casa. El
salm 131 és, segurament, el que
millor expressa la tendresa d'un Déu-
mare.

Com un nen a la falda de la mare

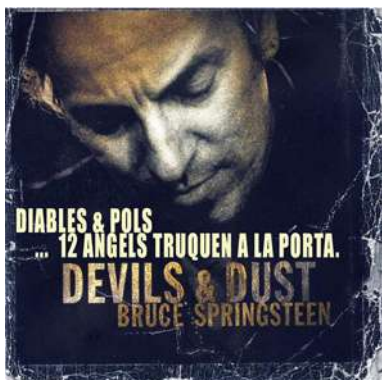
Senyor, el meu cor no és ambiciós
ni són altius els meus ulls;
visc sense pretensions de grandeses
o de coses massa altes per a mi.

Jo em mantinc en pau,
tinc l'ànima serena.
Com un nen a la falda de la mare,
així se sent la meva ànima.
Israel, confia en el Senyor
ara i per tots els segles

A la Mare de Déu (Pere Casaldàliga)

Germana peregrina dels pobres de
Jahvé,
amb tots els qui creuen en Crist
i amb els qui cerquen el seu Regne,
et cridem a tu, Mare,
perquè li parlis de nosaltres.

Demana-li
que ens comuniqui
la força joiosa del seu Esperit
perquè en la nostra ruta d'esperança
sapiguem vèncer l'egoisme, la rutina i
la por.

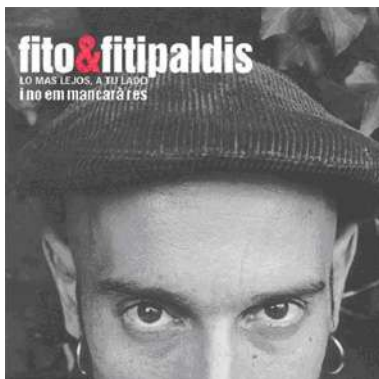

Corazón oxidado

Fito & Fitipaldis, en el treball "Lo más lejos a tu lado"

Todo se derrumba y es tan fácil
Todos mis castillos son de arena
Todo lo que sueño es tan frágil
Todo lo que bebo es tu ausencia
Y mi pobre corazón de hierro
Se me fue oxidando con las penas
Este tengo sueño y no me duermo
Este fuego que ya no calienta
Todo lo que canto es tan estéril
Todas las canciones son la misma
Muy pocas personas, demasiada gente
Diferente sangre de una misma herida

Mi pobre corazón oxidado
Mi pobre corazón encogido
Mi pobre corazón todo el daño
Mi pobre corazón todo lo bueno vivido
Mi pobre corazón lo mas malo
Mi pobre corazón lo divino,
lo valiente, lo cobarde,
lo esperado, mi virtud y mi defecto,
mi barranco y mi camino
Mi pobre corazón no importa que sea pequeño
Mi pobre corazón siempre te hecha de menos
Mi pobre corazón que no le caben ya las penas
Siempre que me duele me lo llevo de verbena
Mi pobre corazón que me mantiene con vida
Mi pobre corazón siempre la luz encendida
Mi pobre corazón que a veces quiere salir
Mi pobre corazón que está enganchado al speed
Mi pobre corazón en directo
Mi pobre corazón en domingo
Mi pobre corazón en pelotas
Mi pobre corazón en Fa sostenido
Y mi pobre corazón se me fue oxidando
Y mi pobre corazón no ves que siempre está llorando

... o el desig de conversió

El cor és un òrgan que és indispensable per viure: bombeja la sang que es reparteix per tot el cos... i, en la nostra cultura el cor també representa els sentiments i, per viure plenament cal obrir el cor, de la mateixa manera que ho van fer els deixebles d'Emaús.

Els van abandonar Jerusalem perquè tots els seus castells eren de

sorra, tot s'havia desmuntat...potser no havien obert bé el seu cor?

Els deixebles d'Emmaús
(Lluc 24, 13-35)

Aquell mateix dia, dos dels deixebles feien camí cap i Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo.

Jesús els preguntà:

-De què parleu entre vosaltres tot caminant?

Els es van aturar i un dels dos li respongué:

-¿Tu ets l'únic foraster dels que hi havia a Jerusalem que no saps el que hi ha passat aquests dies?

Els preguntà:

-Què hi ha passat?

Li contestaren:

-El cas de Jesús de Natzaret

(...)

Aleshores Jesús els digué:

-Feixucs d'enteniment i de cor per a creure tot el que havien anunciat els profetes! ¿No calia que el Messies patís tot això abans d'entrar a la seva glòria?

Llavors, els va explicar tots els passatges de les Escripures que es refereixen a ell.

Mentrestant, s'acostaven al poble on anaven i ell va fer com si seguís més enllà. Però ells van insistir amb força dient-li:

-Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar.

I va entrar per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. Llavors se'ls obriren els ulls i el van reconèixer, però ell desaparegué del seu davant.

--¿No és veritat que el nostre cor s'abrusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?
(...)

Wellcome Hell

Ska-p, del treball "ke corra la voz"

Las horas son eternas en el sucio corredor
Pensando con detalle en mi ejecucion
El tiempo se me acaba y no lo puedo detener
Eh brother, welcome to hell
Atado en una silla me van a electrocutar
He sido condenado a la pena capital
Alego mi inocenciay no lo quieren ver
Eh brother, welcome to hell

Ya llego la hora, hermano chicano
Ya llego tu hora afro-americano

Condenan a dementes o a menores de edad
En la silla de la muerte o en la camara de gas

A cuantos inocentes he visto perecer
Eh brother, welcome to hell
Vivo en un pais donde todo puedes comprar
Estar vivo o estar muerto depende del capital
Mi futiro ya esta escrito no me puedo defender
Eh brother, welcome to hell

Ya llego la hora, hermano chicano
Ya llego tu hora afro-americano

VIGENTES CRIMENES DE ESTADO
CONTRE LA HUMANIDAD
EXISTEN DERECHOS HUMANOS A
ELLOS LES DA IGUAL
WELCOME HELL, ESTE CASO ESTA
CERRADO
WELCOME HELL, HAY QUE ASESINARLO
WELCOME HELL, ESTE CASO ESTA
CERRADO
WELCOME HELL, HAY QUE ELIMINARLO
WELCOME, WELCOM DEATH

Cuantos seres humanos tendreis que
asesinar
Para daros cuenta que esto es una atrocidad
El ojo por ojo nada puede resolver
Eh brother, welcome to hell
Al cabo de los anos consiguieron demostan
Que yo no era culpable y ya no hay marcha
atras
Mi cuerpo esta podrido y ya no puedo
renacer
Eh brother, welcome, welcome...

Ya llego la hora, hermano chicano
Ya llego tu hora afro-americano

VIGENTES CRIMENES DE ESTADO
CONTRE LA HUMANIDAD
EXISTEN DERECHOS HUMANOS A
ELLOS LES DA IGUAL
WELCOME HELL, ESTE CASO ESTA
CERRADO
WELCOME HELL, HAY QUE ASESINARLO
WELCOME HELL, ESTE CASO ESTA
CERRADO
WELCOME HELL, HAY QUE ELIMINARLO
WELCOME, WELCOME DEATH

... amb els ajusticiats i crucificats d'avui

Ningú no serà sotmès a la tortura ni a penes o tractes cruels, inhumans o degradants.

Article 5è de la Declaració Universal dels Drets Humans (1948)

Recordeu-vos dels presos com si fóssiu presos amb ells; i dels maltractats, pensant que també vosaltres teniu un cos que podria sofrir maltractes (Fets del apòstols.13,3) .

Fonaments de l'ACAT

L'ACAT (Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura) és una associació ecumènica que reuneix cristians de totes les confessions, per lluitar per l'abolició de la tortura i la pena capital.

Els més petits, els torturats, els pobres, els desgraciats d'aquest món són identificats amb Jesucrist. Però com els ha d'alliberar Déu si nosaltres no li donem les nostres mans per a escriure, les nostres veus per a protestar, la nostra energia per a actuar i fer sortir de llur presó els captius que són aixafats, les persones que són torturades o condemnades a la pena de mort per delictes d'opinió o per altres motius?

L'ACAT professa que el nostre pare comú és Déu i que, per aquesta raó, som germans els uns dels altres. El Gènesi arriba a dir que l'home y la dona, han estat creats a imatge vivent de Déu. Els nostres germans torturats, són per tant, una imatge desfigurada de Déu atesa la referència a aquest Déu creador, tot esser humà té un valor en ell mateix, independentment de tota consideració religiosa. Cada esser humà donc és volgut per Déu com un fi digne de respecte i d'atenció, i com a tal té un valor absolut. Només ell és un fi en ell mateix, només ell és veritablement sagrat: i podem parlar literalment de sacrilegi cada vegada que un home o una dona és utilitzat com a instrument al servei del profit, o de la defensa d'un partit, o d'una política, o quan és sacrificat.

Proclamar, en la fe, que l'home/dona és imatge de Déu no representa una fórmula buïda, sinó l'afirmació d'una responsabilitat i una crida a l'acció. El Déu de l'Exode ja és aquest Déu d'amor i de llibertat que arriba fins a l'extrem d'encarnarse en Jesucrist. Aquí convindria rellegir el capítol 25 de Sant Mateu:

Vaig tenir fam, i em donàreu de menjar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm; despullat, i em vau vestir.

Senyor, quan us vam fer tot això?

En la mesura en què ho vau fer a un d'aquests germans meus tan petits.

Et recomanem la pel·lícula "Pena de mort" de Tim Robbins.

Yahweh... Oberts al Transcendent

U2, del treball "How to dismantle an atomic bomb"

Take these shoes
Click clacking down some dead end
street
Take these shoes
And make them fit
Take this shirt
Polyester white trash made in nowhere

Take this shirt
And make it clean, clean
Take this soul
Stranded in some skin and bones
Take this soul
And make it sing, sing

Yahweh, Yahweh
Always pain before a child is born
Yahweh, Yahweh
Still I'm waiting for the dawn

Take these hands
Teach them what to carry
Take these hands
Don't make a fist, no
Take this mouth
So quick to criticise
Take this mouth
Give it a kiss

Yahweh, Yahweh
Always pain before a child is born
Yahweh, Yahweh
Still I'm waiting for the dawn
Still waiting for the dawn

Sun is coming up
Sun is coming up on the ocean
This love is like a drop in the ocean
This love is like a drop in the ocean

Yahweh, Yahweh
Always pain before a child is born
Yahweh, tell me now
Why the dark before the dawn?

Take this city
A city should be shining on a hill
Take this city
If it be your will
What no man can own, no man can take
Take this heart
Take this heart
Take this heart
And make it break

Ten estos zapatos
Chasqueando bajo una calle sin salida
Ten estos zapatos
Y hazlos ajustarse
Ten esta camisa
Poliéster de basura blanca de ningún
sitio

Ten esta camisa
Y hazla limpia, limpia
Ten esta alma
Varada en alguna piel y huesos
Ten esta alma
Y hazla cantar, cantar

Yahvé, Yahvé
Siempre duele antes de que el niño
nazca
Yahvé, Yahvé
Aún aguardo al alba

Ten estas manos
Enséñalas el qué llevar
Ten estas manos
No las conviertas en un puño, no
Ten esta boca
Tan rápida para criticar
Ten esta boca
Dala un beso

Yahvé, Yahvé
Siempre duele antes de que el niño
nazca
Yahvé, Yahvé
Aún aguardo al alba
Aún aguardo al alba

El sol está subiendo
El sol está subiendo sobre el océano
Este amor es como una gota en el
océano
Este amor es como una gota en el
océano

Yahvé, Yahvé
Siempre duele antes de que el niño
nazca
Yahvé, ahora dime
¿Por qué hay oscuridad antes que alba?

Ten esta ciudad
Una ciudad debería brillar en una colina
Ten esta ciudad
Si es tu voluntad
Que los hombres no la tengan, ni la
tomen
Ten este corazón
Ten este corazón
Ten este corazón
Y rómpelo

Si aquest treball dels U2
"How to dismantles an athomic
bomb" començava en un pub fosc i
sorollós anomenat "Vertigo" la
darrera cançó del CD ens ofereix
aquesta cançó que és pura pregària.

"La primera vez que Bono la
cantó fué increíble, y pienso que la
mayoría d elas melodías fueron
escritas en cuestión de minutos.
Después apareció con esa idea de
llamarla "Yahweh", que es el nombre
de "lo más alto", una palabra que
los judíos nunca pronuncian. No sé
la traducción exacta, pero es un
nombre sagrada para Dios, y esta
canción es una oración. No puedo
explicarlo mejor."
(The Edge, "La Vanguardia"
17/11/04)

Pots posar-te aquesta cançó
al començar la teva jornada, posant-
te a mans de Déu, adorant i confiant,
deixant-te fer per Ell...

"Vosaltres sou la llum del
món. No es pot amagar un poble
posat dalt d'una muntanya, 15 i ningú
no encén una llàntia per posar-la
sota una mesura, sinó en el
portallànties, perquè faci llum a tots

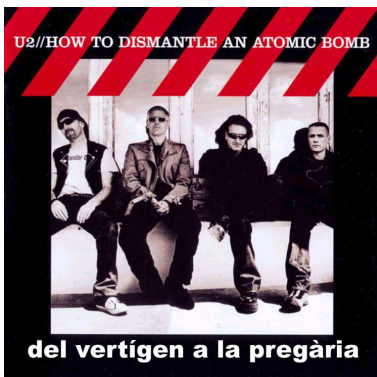
Preneu Senyor (St. Ignasi)

Preneu Senyor i rebeu
la meva llibertat, la memòria,
l'enteniment i tota la voluntat.

Tot el que sóc i poseeixo,
Vós m'ho heu donat,
a Vós, Senyor, ho torno.

Tot és vostre,
disposeu segons la vostra voluntat.

Doneu-me el vostre amor
i gràcia que aquesta em basta.

Només és amor

Sopa de Cabra, del treball: Plou i fa sol

Tu, que fas veure que ets feliç,
Que no trobes el camí, tu, que
mires de reüll.
Sí, tu, que ara estrenes nou estil,
Però que mai t'has mirat per dins,
Tu, que jutges a tothom.

Ara vull parlar-te fins que em miris
a la cara,
Saps que no hem de demostrar
que som els millors.
Ara vull cantar-te, ja per última
vegada,
Com si fossis tot el que ara em
queda al món.
Tu i jo sols, sense por.

Només és amor, amor el que vols,
Quan em dius que tot plegat no
té sentit.
Només és amor, amor el que et
dono,
Quan et miro com t'allunyes en
la nit,
Sense por, és amor.

Tu, que t'emportes la il·lusió,
Tu, que sempre has tingut raó,
ara no tens res a dir.
Sí, tu que ara corres al teu nord,
Tu, que avui fas el cor fort,
Tu, que no vols perdre el fil.

És amor, amor el que vols,
Quan em dius que tot plegat no
té sentit.
Només és amor, amor el que et
dono,
Quan et miro com te'n vas i es
fa de nit,
Sense por, és amor.

... només Déu és l'Amor

Deixa't de superficialitats!, deixa de jugar a dissenyar façanes o a posar vestidets al teu cos que enyora ser una barbie... Déu és amor!, només és amor el que vols!. Deixa les raons i les cabòries mentals, "Estima i fes el que vulguis" deia Sant Agustí i, de fet, per què val la pena lluitar si no és per estimar més?.

"Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu; tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu, perquè Déu és amor.

L'amor consisteix en això: no som nosaltres que ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ens ha enviat el seu Fill com a ofrena que expia les nostres faltes.

Estimats meus, si Déu ens ha estimat tant, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres. A Déu, ningú no l'ha vist mai; però, si ens estimem, ell està en nosaltres i, dins nostre, el seu amor ha arribat a la plenitud. (...)

On hi ha amor no hi ha por, ja que l'amor, quan és complet, treu fora la por. (...)

Ja que Déu ens ha estimat primer, estimem també nosaltres. Si algú afirmava "Jo estimo Déu", però no estima el seu germà, seria un mentider, perquè el qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu." (1ªJoan 4, 7-21)

Malos y cobardes

Celtas Cortos, del treball: En estos días inciertos

¿Quiénes han llenado los mares de
pobredumbre?

¿Quiénes han volado con sus
bombas mi jardín?

¿Quién ha disparado contra niños
indefensos?

¿Quién ha destrozado toda ilusión
por vivir?

¿Quiénes han cambiado la sonrisa
por el llanto?

¿Quiénes han matado al niño que
llevo en mí?

¿Quién ha matado animales
indefensos?

¿Quién ha disfrutado haciendo a
otros sufrir?

Malos y cobardes, malos y cobardes.
Rompen ilusiones y son insaciables.
Malos y cobardes, malos y cobardes.
No serán felices y ellos bien lo
saben.

¿Quiénes han violado a los derechos
humanos?

¿Quiénes han torcido mi camino
junto a ti?

¿Quién ha atropellado la vida de
Mururoa?

¿Quién ha torturado del uno al otro
confín?

¿Quiénes han robado a los pobres
de su tierra?

¿Quiénes han llenado con dinero
su existir?

¿Quién ha incendiado los bosques
de medio mundo?

¿Quién ha marginado al emigrante
infeliz?

Malos y cobardes, malos y cobardes.
Rompen ilusiones y son insaciables.
Malos y cobardes, malos y cobardes.
No serán felices y ellos bien lo
saben.

... o el pecat del món

La vida és com un partit de futbol... en quin camp vols jugar?
Quina és la teva samarreta?... Al tanto!, escull bé doncs, encara
que no t'ho sembli, el partit ja està guanyat:

»Quan el Fill de l'home vindrà ple de glòria, acompanyat de
tots els àngels, s'asseurà en el seu tron gloriós. Tots els pobles
es reuniran davant seu, i ell destriarà la gent els uns dels altres,
com un pastor separa les ovelles de les cabres, i posarà les
ovelles a la seva dreta i les cabres a la seva esquerra. Aleshores
el rei dirà als de la seva dreta:

»--Veni, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne
que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè
tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure;
era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir;
estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a
veure'm.

»Llavors els justos li respondran:

»--Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar;
o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure
foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam
vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a
veure't?

»El rei els respondrà:

»--Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans
meus més petits, a mi m'ho fèieu.

»Després dirà als de la seva esquerra:

»--Aparteu-vos de mi, maleïts, aneu al foc etern, preparat
per al diable i els seus àngels. Perquè tenia fam, i no em
donàreu menjar; tenia set, i no em donàreu beure; era foraster,
i no em vau acollir; anava despullat, i no em vau vestir; estava
malalt o a la presó, i no em vau visitar.

»Llavors ells li respondran:

»--Senyor, ¿quan et vam veure afamat o assedegat, foraster
o despullat, malalt o a la presó, i no et vam assistir?

»Els contestarà:

»--Us ho asseguro: tot allò que deixàveu de fer a un d'aquests
més petits, m'ho negàveu a mi.

(Mt 25, 31-46)

Ara

Lax'n'Busto, del treball : Morfina

Ara sí que sento el pas del temps.
Vull anar depressa i ell va lent.
Ara és quan em nego a mi mateix,
cansat sempre de perdre el temps
i d'esperar.

D'esperar que arribi el moment
i sempre pendent de perdre el tren.
Desitjant creuar la porta i veure que
per fi hem triat el mateix camí.

Sé que amb tu podré somiar per
sempre més,
fer-ho tot realitat.
No hi ha racó en el meu planeta
on pugui estar i deixar de pensar en
tu.

I ara que no et tinc al meu costat
sento que m'han pres un tros de
món,
ara és quan em perdo en la foscor,
ara que no hi ets, no.
Ara és quan voldria despertar,
ara és quan més et trobo a faltar,
quan tinc por, quan més por em fa
la por,
quan em posa a prova el teu amor.
Es difícil ser el mateix si tu no hi ets.

Ara sí que sento el pas del temps.
Vull anar depressa i ell va lent.
Com un pres en la cel·la tancat,
quan més a prop més lluny està la
llibertat.

Les onades tomben el vaixell
en el que partir fóra imprudent,
però saps que seguiré esperant
el meu moment, pacient, valent,
sempre pendent d'on bufa el vent.
Imagina un món a mida, on el desig
fos sempre realitat.
No hi ha un racó en el meu planeta
on pugui estar i deixar de pensar en
tu.

... o les absències del Dissabte Sant

La cançó ens porta i ens parla d'un estat en el que ens manca la presència de l'altre que anelem. A aquest estat la tradició espiritual l'anomena "estat de desolació", de "nit fosca", quan sembla impossible fer una hora de pregària perquè cada cinc minuts mirem el rellotge, d'espera llarga i angoixa...

¿ Adónde te escondiste,
Amado, y me dejaste con gemido ?
Como el ciervo huíste
habiéndome herido ;
salí tras ti clamando, y eras ido.

Pastores, los que fuerdes
allá por las majadas, al otero
si por ventura vierdes
aquel que yo más quiero
decidle que adolezco, peno y muero.

Buscando mis amores
iré por esos montes y riberas
ni cogeré las flores,
ni temeré las fieras,
y pasaré los fuertes y fronteras.

(Fragment del Càntic Espiritual, St Joan de la Creu)

Una sensació semblant és la que ens podem imaginar que fou el "Dissabte Sant", aquell dia en el que Jesús va restar enterrat al sepulcre. Tot estava perdut, l'amic estimat mort, l'evangeli pel terra, els deixebles amagats... i, davant el sepulcre buit, Maria Magdalena plora perquè no li queda ni el cos del seu amic.

Maria es va quedar plorant a fora, a la vora del sepulcre. Mentre plorava, s'ajupí per mirar dins el sepulcre i veié dos àngels vestits de blanc, asseguts al lloc on havia estat posat el cos de Jesús, l'un al cap i l'altre als peus. Ells li diuen:

--Dona, per què plores?

Ella els respon:

--S'han endut el meu Senyor i no sé on l'han posat.

(...)

Al capvespre d'aquell mateix dia, que era diumenge, els deixebles, per por dels jueus, tenien tancades les portes del lloc on es trobaven. (Joan 20)

Hi ha però un dissabte sant en el dia a dia, en el nostre món, que es caracteritza per a ser també una època de traspàs, d'espera interminable, de recerca infructuosa d'alguna llavor de ressurrecció:

"La vida és un seguit de crisis: de creixement, d'acomodació i de ruptura.

Per això ens afeixuga, de vegades, l'angoixa davant el dolor, la mort i la solitud.

Patim la injustícia, i els nostres bons desitjos són estèrils com el rierol engolit pel desert. I, llavors, fins i tot el cel sembla de plom, on rebota la nostra pregària...

Senyor de la nit i del buit, voldríem saber ablanir-nos a la teva falda impalpable, confiadament, amb una seguretat de nens.

L'angoixa ens persegueix com una sorda remor, com el pols de la pròpia existència. Esforçant-nos-hi molt, arribem a dissimular i a somriure. Però la vida se'ns ha fet insuportable.

Per què t'allunyes, Senyor, i ens abandones, en les hores d'angoixa? Per què ens carregues la mà? Pretens doblegar-nos davant teu?

Aquí ens tens, amb l'ànima cansada, parant la mà com a captaires. (...)"

(Lluís Espinal, "Pregàries a Boca de canó")

Resurrección

Amaral, del treball: Pájaros en la cabeza

Siento que mi alma se encuentra perdida
que se juntan la noche y el día
siento que si te veo
terremotos recoren todo mi cuerpo

Haces que se vaya mi melancolía
me devuelves de nuevo a la vida

Antes de llegar siquiera a conocerte
mucho antes ya te quería
como lo inalcanzable
sí, así, así te quería

Haces que se vaya mi melancolía
me devuelves de nuevo a la vida
tú haces que se vaya mi melancolía
me devuelves de nuevo a la vida
haces que se vaya mi melancolía
me devuelves de nuevo a la vida

Quiero un mundo nuevo
mi corazón no lo compra el dinero
quiero palmas que acompañen a mi
alma

Haces que se vaya mi melancolía
me devuelves de nuevo a la vida
tú haces que se vaya mi melancolía
me devuelves de nuevo a la vida
me devuelves de nuevo a la vida
Resurrección.

... vers una existencia resuscitada.

Anem arribant al final del nostre recorregut musical de quaresma amb aquesta cançó dels Amaral: "Resurrección", com no podia ser d'una altra manera.

La cançó parla d'una presència que necessita ben a prop per tal de sentir-se viu/viva. No és d'estranyar que tituli la cançó amb "resurrección", doncs quelcom semblant és el que experimentem els cristians per la Pasqua: Jesús Viu.

Els deixebles, que restaven amagats i "jinyats" van experimentar que aquesta Presència els omplia de pau i de vida. Això els va transformar i els va impulsar a parlar-ne amb tothom, com qui no es pot callar una gran alegria com ara que li ha tocat la loteria o ha passat un exàmen molt difícil.

Els textos d'aparició de Jesús Ressuscitat són un intent de la primera comunitat cristiana per explicar tot això:

"Al capvespre d'aquell mateix dia, que era diumenge, els deixebles per por dels jueus, tenien tancades les portes del lloc on es trobaven. Jesús va arribar, es posà al mig i els digué: Pau a vosaltres. Dit això, els va mostrar les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure al Senyor. Ells els tornà a dir: Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, us envio a vosaltres." (Jn 20, 19-21)

Per altra banda la cançó parla d'aquesta Presència com quelcom a ens coneixia a cadascú de nosaltres fins i tot avans d'haver nascut. La Bíblia tampoc és aliena a aquest sentiment:

" Senyor, has penetrat els meus sentiments i em coneixes, tu saps quan m'assec i quan m'aixeco; descobreixes de lluny estant els meus propòsits, saps prou bé si camino o si reposo, et són coneguts tots els meus passos.

(...) Tu has creat el meu interior, m'has teixit a les entranyes de la mare.

Et dono gràcies perquè m'has fet tan admirable, les teves obres són meravelloses: ho reconec amb tota l'ànima. Res del meu cos no et passava per alt quan jo m'anava fent secretament, com un brodat en el fons de la terra.

Els teus ulls em veien abans d'estar format, i els anys que em destinaves eren tots escrits en el teu llibre, abans que n'existís un de sol (...)"
Salm 139

Nada que perder

Maná, del treball : Revolución de amor

Ya me harté de estar aburrido,
no tengo más tiempo que perder,
me voy a largar en busca de un
sueño,
de nuevo a empezar, un nuevo día
vendrá.

Yo no sé que hay en el camino
pero lo tengo que cruzar,
si tropiezo y me caigo en el intento
me paro otra vez,
no hay nada que perder...

No hay nada que perder,
tienen que entender que uno tiene
que luchar,
no hay nada que temer,
en mi tengo que creer y nadie me
va a parar.

La vida no son rosas
y a veces te puedes espinar.
Cuando sienta que tengo el mundo
en mi contra
lucharé hasta el final, nadie me va
a parar.

No hay nada que perder,...

Yo tengo que vivir, el tiempo es corto,
tengo valor y no temor, porque
yo creo en algo, yo tengo que soñar
así nadie me va a parar, así puedo
volar.

No dudaré,
yo sé quien yo soy y hacia donde
yo voy
oh, no dudaré,
si yo sigo a mi corazón, todo es
posible.

No hay nada que perder...
no hay nada que temer, no hay nada
que perder
nada, nada que temer, con valor,
lucharé por siempre. Sin temer, haré
lo imposible.
lucharé por siempre, haré lo
imposible.

... amb Crist... a sac!

Bé, el manà ja se'ns acaba!, però ho fa amb una traca final considerable. Aquesta darrera cançó ens retorna i ens llença al món amb una nova missió: cercar i viure aquest Déu que és amor i que hem anat veient que és revolucionari, dolorós, emigrant, total, gratuït...

No hi tenim res a perdre, Jesús ens convida a la confiança:

Per tant, no tingueu por de tots ells, perquè no hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber.

Allò que us dic en la fosca, digueu-ho a plena llum, i allò que sentiu a cau d'orella, pregoneu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima; temeu més aviat el qui pot fer que l'ànima i el cos es consumeixin a l'infern. ¿No es venen dos ocells per pocs diners? Doncs ni un de sol no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. I pel que fa a vosaltres, fins i tot els cabells, us té comptats. Per tant, no tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells. (Mt 10, 26-31)

